

زنده باد اول ماه مه روز همبستگی جهانی طبقه کارگر! MAY 1ST

«زندانی سیاسی آزاد باید گردد» جهش اعتراضات

اطلاعیه حزب حکمتیست (خط رسمی)

خاورمیانه ویران و «عزیز دردانه» آزاد غرب

خالد حاج محمدی

طی یک دهه گذشته بشریت شاهد جنگهای ویرانگری در خاورمیانه بود. پس از حمله به عراق و ویرانی و کشتار یک میلیون انسان توسط ارتش آمریکا، لیبی و سوریه نیز در دل جنگی ویرانگر و با لشکرکشی ناتو، و در سوریه دخالت روسیه در دفاع اسد، این دو کشور صحنه جنایات و توحش و قربانی شدن مردم محروم و بیگناه، هر دو به ویرانه ای تبدیل و هم اکنون مرکز نزاع انواع دول جنایتکار، دستجات و جانوران قومی، مذهبی، باندهای تبهکار و آدمکش است. ... صفحه ۴

در حاشیه بهبود رابطه ایران و عربستان

امان کفا

در طی چند روز اخیر، اخبار سیاست «تنش زدایی» بایندن در خاورمیانه بار دیگر به یکی از اخبار اصلی جراید تبدیل شده است. سیاستی که قرار است هر چه سریعتر اوضاع را به سمتی سوق دهد که دولت فعلی آمریکا از یکطرف برای خود در قبال نابسامانی های داخلی آن کشور فرصتی بخرد و از طرف دیگر، موقعیت آمریکا را در رقابت های موجود خود با چین را تحکیم کند. قدرت چین، برخلاف هیاهوی ترامپ، یکی از معضلات اصلی و بخشی از تقابل هایی است که در جهان چند قطبی امروز، گریبان سرمایه جهانی را گرفته است. ادامه جنگ تجاری و گسترش سیاست های قلدرمنشانه ترامپ، تحت نام «آمریکا اول» بر موقعیت و دسترسی سرمایه آمریکا و پیشبرد سیاست های چند جانبه این قطب جهانی تاثیرات منفی داشته و حتی بنا به آمارهای ارائه شده دولت، بر تعمیق بحران موجود افزوده و ادامه آن جایگاه آمریکا را با مخاطرات بیشتری مواجه می ساخت. ... صفحه ۵

کوبا، نسیمی از سوسیالیسم

مظفر محمدی

هفته گذشته رائول کاسترو برادر و جانشین فیدل کاسترو از ریاست جمهوری کوبا کناره گیری کرد. ... صفحه ۶

گورتان را گم کنید!

مظفر محمدی

پس از گذشت حدود یک سال و نیم از پاندمی کرونا، مقابله با این بیماری با قرنطینه و پرداخت کمک هزینه به نیازمندان و همزمان واکسیناسیون در سطح وسیع در ابعاد جهانی، امید به شکست کرونا در جهان افزایش یافته است. ... صفحه ۳

اول مه و اعتراضات بازنشستگان

مصطفی اسدپور

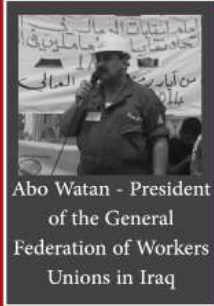
بازنشستگان چنگ در خرخره طبقه حاکمه انداخته اند. جمهوری اسلامی را به هموارد طلبیده و امروز با سرسختی بازنشستگان میتوان دید که کار به جای باریک کشیده است. شروع دستگیریهای موردی و مزاحمت برای اجتماعات اعتراضی و در عین یک بی تفاوتی چندش آور نسبت به اعتراضات هر دو به یک اندازه نشان بارز ناتوانی و بلاتکلیفی جمهوری اسلامی در مقابله با این موج حق طلبانه است. مساله بسادگی این است کسی نمیداند این اعتراضات سر از کجا میتواند دربیآورد، کسی نمیداند زیر این «خاکستر» چه میتواند پنهان باشد. مساله اینستکه حتی اگر از سر صرف تصادف بوده باشد، بازنشستگان اول مه را، با تمام قامت آن، با همه موضوعات و سوالات، با همه گره های سوزان آن به دهها شهر و اجتماع کارگری به ارمغان برده اند. اعتراض بازنشستگان فضای سیاسی ایران را دگرگون ساخت. اشتباه است اگر این اعتراضات را دست کم گرفت. اعتراضات بازنشستگان نقطه پایان بر فقر خاموش بود. تازگی نداشت ولی در این ابعاد گسترده و سازمان یافته، برای اولین بار شکم های گرسنه، سفره های خالی در خیابانها در رژه های اعتراضی خود را به در و دیوار میزد. بازنشستگان نارضایتی عمیق، از مشت هایی که در تنهایی خانه به دیوار کوبیده میشود را در بیان اعتراضات خیابانی جان بخشید و فریادهای اعتراض را پشتوانه خواستهای جمعی کرد. چه کسی میتواندست باور کند، و گویی این گره فقط بدست بازنشستگان میتوانست باز شود، که شهر پس از شهر و در چند مورد در هفته شاهد اعتراض مشترک و هدفمند کارگری گردد؟
قطعاً برای تک تک ما در دور و نزدیک، و بیش از همه برای خود بازنشستگان و صف اعتراضی آنها روزهای سخت و دردناکی بوده است. قطعاً مشاهده فرسودگی جمعی از نسل شریف کارگری جامعه در مقابل شیادان سرکوبگر جمهوری اسلامی ساده نبوده است. قدم تعیین کننده بعدی جنبش کارگری در حمایت عملی بخشهای مختلف از همدیگر تنها میتواند مهر اول مه و بازنشستگان را بر خود داشته باشد.

آزادی
برابری
حکومت کارگری

International Workers Day

International Workers' Day is approaching. This year we celebrate May Day with workers activists from several countries.

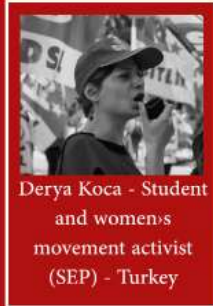
Speakers confirmed to date:

Abo Watan - President of the General Federation of Workers Unions in Iraq

Aman Kafa - Hekmatist Party (Official Line)

Derya Koca - Student and women's movement activist (SEP) - Turkey

Roger Silverman (Workers International Network)

Manos Skoufoglou - Union of salaried technicians - Greece

Noor Ahmad - Workers' activist - Afghanistan

Tynon Liebert - Member of canadian union of public employes Local 2

Chathura Gunathilaka - Front line socialist party - Lanka

Mehdi Toopchi - Workers' activist - Iran

Mehdi Rasul - Founder of the Construction Workers Union - Iraqi Kurdistan

Date: Saturday 1 May 2021

Time: 3pm UK time

Given the current circumstances with the Covid-19, this year's May Day commemoration is being held on Zoom.

Hekmatist Party (Official Line) - Organisation Abroad

15 April 2021

حزب کمونیست کارگری حکمتیست (خط رسمی)

Worker-communist Party Hekmatist
hekmatist.com

تشکیلات خارج کشور حزب حکمتیست (خط رسمی) به مناسبت اول ماه مه برگزار میکند

تشکیلات خارج حزب با برگزاری جلسه ای همراه با جمعی از فعالین کارگری از کشورهای گوناگون به استقبال این روز می رود.

سخنرانان ناکنونی:

- ابو وطن - رئیس فدراسیون سراسری اتحادیه های کارگران در عراق
- دریا کوکا - فعال جنبش دانشجویی و زنان (اس ای پی) - ترکیه
- تینان لیبرت - از اتحادیه کارگران برق کمسیون ترانزیت توروئنتو - کانادا - شعبه ۲
- مهدی توپچی - فعال کارگری - ایران
- راجر سیلورمن - شبکه بین المللی کارگران
- مانوس سکوفگلو - اتحادیه تکنسین های یونان
- نور احمد - فعال کارگری - افغانستان
- چاتورا گوناتیلکا - سوسیالیست خط مقدم - سریلانکا
- مهدی رسول - از بنیانگذاران اتحادیه کارگران ساختمانی - کردستان عراق
- امان کفا - دبیر تشکیلات خارج حزب حکمتیست (خط رسمی)

زمان: شنبه اول ماه مه

ساعت: ۳ بعد از ظهر به وقت لندن

این گردهمایی به دلیل محدودیت های ناشی از کرونا، در شبکه زووم برگزار می شود. از همه علاقمندان دعوت می کنیم که در جشن روز کارگر شرکت کنند.

مشخصات اتاق:

pwd=NldERHc5cUFYRWI1TkhhTDhWZmltQT09?89833463246/https://us02web.zoom.us/j

3246 3346 898 :Meeting ID

878507 :Passcode

تشکیلات خارج کشور حزب حکمتیست (خط رسمی)

۲۱ آوریل ۲۰۲۱

«زندانی سیاسی آزاد باید گردد» جهش اعتراضات

تصاویر اعتراضی در اقصی نقاط ایران بر علیه فقر و فلاکت و زندگی جهنمی، گوشه هایی از یک فضای متلاطم سیاسی را به نمایش می گذارند. کارگران در هفت تپه، فولاد، پتروشیمی ها و بخشهای مختلف کارگران نفت هر روزه در حال اعتراض برای بهبود شرایط زندگی و ابتدایی ترین حقوق خود هستند. اعتراض مبارزه برای زنده ماندن در این جهنم تحمیلی به بخشی ثابت از زندگی مستمری بگیران، کارگران همه زحمتکش و مردم به فلاکت کشیده شده از طرف حاکمیت بورژوا اسلامی، تبدیل شده است. مردم در سطحی وسیع و اجتماعی به میدان آمده اند و اعلام میکنند دیگر این وضعیت را تحمل نخواهند کرد!

مردم در تهران در اعتراض امروز خود بر علیه حاکمیت نامستول و لاقید در تامین حداقلهای زندگیشان با شعار «زندانی سیاسی آزاد باید گردد» به میدان آمدند. این مطالبه جهش به سطح دیگری از اعتراض در جامعه است. خواستی که در کنار مطالبات معیشتی و رفاهی و پس از شعار «انتخابات بی انتخابات» گامی بزرگ در نشان دادن عزم مردم آزادیخواه در به زیر کشیدن حاکمیت بورژوا اسلامی ایران است. جمهوری اسلامی که امنیت و رفاه شهروندان و تامین اجتماعی جامعه برایش از کمترین اهمیتی برخوردار است و در میان تمام رژیمهای فاسد سرمایه داری امروزی یکی از نادر حکومتهایی است که در بطن بحران کرونا «واکسیناسیون» را پولی و خصوصی کرده است، اوج وقاحت و اوج فساد و ضد بشری بودن خود را

به نمایش می گذارد. جامعه این وضع را تحمل نخواهد کرد و اعتراضات و مطالبات ایندوره و رادیکالیزه شدن سریع خواستها در اعتراضات حکایت از پیشروی و گامهای بزرگتر و تعمیق جنبش برای به زیر کشیدن جمهوری اسلامی دارد. صحنه تحولات با سرعتی غیر قابل پیش بینی در حال تغییر است. تبدیل شعارهای اعتراضات بر سر معیشت و علیه فساد به شعار «انتخابات بی انتخابات» و «زندانی سیاسی آزاد باید گردد» حاکی از این تحول است. نشانه های یک انفجار عظیم اجتماعی زمین را زیر پای بورژوازی حاکم داغ کرده است. مردم مدتها است اعلام کرده اند حاکمیتی که در تامین ابتدایی ترین مایحتاج زندگی شهروندان اوج بی مسئولیتی خود را به نمایش گذاشته است، رژیمی که عاجز از سر و سامان دادن به اقتصاد و تامین معیشت جامعه بوده و فقر و فلاکت غیر قابل تحمل را به جامعه تحمیل کرده است، نمیخواهند. اعلام کرده اند خواهان بدست گرفتن سرنوشت خود هستند، خواهان حاکمیت خود، حاکمیت شوراهای هستند.

حزب حکمتیست (خط رسمی) هم‌رزم و همراه طبقه کارگر و مردم معترض، خود را در سنگر مبارزه برای خواستها و مطالبات رفاهی، معیشتی و برابری طلبانه می داند و در همانحال تلاش خواهد کرد بیشترین اتحاد در صفوف طبقه کارگر و مردم محروم صورت بگیرد. تضمین سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی منوط به اتحاد و انسجام طبقاتی است که طبقه کارگر و کمونیستها در راس آن قرار گرفته باشند. حزب تمام توان خود را در تامین این رهبری به کار خواهد برد!

حزب حکمتیست (خط رسمی)

۲۲ آوریل ۲۰۲۱

دی ماه ۹۶ و آبان ۹۸ مردم علیه فقر و گرسنگی بپا خاستند. امروز هم مرگ بر اثر گرسنگی ادامه دارد و هم مرگ مضاعف روزانه صدها نفر بر اثر کرونا در جلو چشمان مردم شمرده و در سردخانه ها تلمبار می شوند.

شوریدن بر این نظام، مصادره نیازمندیهای احتکار شده، بازپس گیری پول و نقدینگی بانک ها، تصرف صدها هزار آپارتمان خالی سرمایه داران از جانب بی مسکن ها و مستاجرینی که نمی توانند کرایه خانه را بپردازند، مدت ها است به امر ضروری و حیاتی جامعه تبدیل شده است. زمان آن فرا رسیده است که کاخ نشینان و لواسان نشین ها از وجود مفتخوران و زالوها پاک شوند.

اگر جامعه دست کارگران و زحمتکشانشان بود، غم گرسنگی وجود نداشت و تا کنون نصف جمعیت ایران واکسینه شده بودند. اگر جامعه دست ما بود، نیازمندیهای ضروری و اساسی چون آب، برق، گاز، نان، بهداشت و درمان و حمل و نقل رایگان بود. باید جامعه را از دست جانپان و دزدها و اختلاسگران دولتی و نظامی درآورد و به دست کارگران و اکثریت محرومان جامعه سپرد. تداوم حاکمیت بورژوازی جنایتکار معمم و مکلا و نظامیان یعنی تداوم مرگ برائز گرسنگی و بیماری، باید بر این نظام مرگ و نکبت و فلاکت، شورید. تاوانی که بخاطر به زیر کشیدن این نظام تحمل می کنیم به اندازه یک روز کشتار کرونا و مرگ ناشی از گرسنگی و بی دارویی است. اجازه ندهیم این جنایتکاران هر روز مردگانمان را بشمارند، خود واکسن ممنوعه شان را دریافت کنند و ما را به خرید واکسن در بازار سیاه حواله دهند.

در چنین اوضاع مرگباری برای مردم، بورژوازی حاکم ایران می خواهد بساط انتخابات را پهن کرده و دولت دیگری را سر کار بیاورد. پاسخ مردم به این بی شرم و حیایی دولتمردان جمهوری اسلامی این است که: بروید گورتان را گم کنید! این نظام جز کندن گور برای مردم کاری نکرده است. زمان آن رسیده است که مردم گورکن این رژیم لعنتی و سراپا فاسد شوند!

باید بر این رژیم شورید و خواست:

- نان، آب، برق، گاز، بهداشت و درمان و دیگر نیازمندی های مردم را رایگان کنید!
- واکسن رایگان را فوری در اختیار همه مردم قرار دهید!
- خانه های خالی انحصارگران مسکن را به بی مسکنان و فرودستانی که از پرداخت اجاره بهای مسکن عاجزند، واگذار کنید!
- نهایتا گورتان را گم کنید تا مردم نفس بکشند و بیشتر از این بر مزار مردگان و سفره خالی از نان خانواده هایشان به عزا نشینند!

گورتان را گم کنید...

اما در ایران برعکس، ویروس کرونا بیش از پیش از مردم کشته می گیرد و آمارهای دولتی مرگ و میر دوبرابر و روزی بیشتر از ۴۰۰ نفر اعلام شده است. درحالیکه آمارهای واقعی دو تا سه برابر آمار رسمی دولتی است و بر اساس این پیش بینی تا کنون حدود دویست هزار نفر در ایران بر اثر بیماری کرونا فوت شده اند.

دولت درمقابل این شرایط مرگبار هر بار با خونسردی کشته ها را می شمارد و چاره ی اوضاع مثل قرنطینه و خرید واکسن را بردوش مردم گذاشته است.

نظام جمهوری اسلامی با اعدام و کشتار دستجمعی مردم سر کار آمد، بیش از دو میلیون کشته و معلول درجنگ با عراق روی دست مردم گذاشت. میزان اعدامی ها و بازداشت و زندانی به امر روزمره و روتین رژیم تبدیل شده است. طبق آمار میزان اعدام سالانه ی مردم در ایران به تنهایی بیش از اعدام در همه ی کشورهای خاورمیانه است.

جنایات رژیم از گرفتن جان تا نان سفره شان در جهان شهره خاص و عام است. اما چیزی که بیش از همه دردناک است؛ سکوت و بی تفاوتی مردم در برابر کشتار کرونا، قرنطینه ی داوطلبانه و عدم پرداخت کمک و بسته های مالی به نیازمندان و ارجاع مردم به خرید واکسن از بازار آزاد... است.

آیا تحمل مصیبت و ازدست دادن جان و گرسنگی کشیدن... به عادت مردم تبدیل شده است؟ آیا مردم از جان خود سیر و دچار درماندگی و استیصال شده اند؟

زمانی که مرگ طبیعی یک انسان سالمند؛ جوان یا کودک، قلب ها را می لرزاند. به آزار حیوانی اعتراض می شود، بریدن درختی محکوم می گردد... اما امروز چرا چنین شده است؟ چطور بیش از ۶۰ میلیون انسان کارگر و کارکن جامعه که ۹۹ درصد مردگان کرونا از این بخش جامعه است، در مقابل این فاجعه ی انسانی ساکت و بی تفاوت و نظاره گر شده اند؟ مردمان زیادی به کشتار عمدی مسافرنی هواییهای اوکراینی اعتراض داشتند. کشتار بیش از دویست هزار نفر بر اثر بیماری کرونا هم بخش عمده اش مثل قتل عمد است. چرا که بیش از دو سوم این مرگ و میر قابل پیشگیری بوده و هست. با بستن مرزها از همان آغاز، با قرنطینه ی شهرها و پرداخت هزینه زندگی مردم در شرایط تعطیلی کسب و کار و واکسیناسیونی که بیش از ۶ ماه است در جهان شروع شده است، جامعه ی ما

امروز به این کشتار جمعی و گرسنگی و درماندگی دچار میشد!

شیوع بیماری را تا مدت زیادی از مردم پنهان کردند. شهرها را قرنطینه نکردند، کمک هزینه ی زندگی مردم را تقبل نمودند و از خرید و ورود واکسن امریکایی و اروپایی جلوگیری کردند. در حالیکه همان واکسن ممنوعه برای سران و دولتیان و نظامیان رژیم وارد و مصرف شده است.

مشور سرنگونی جمهوری اسلامی را به پرچم خود تبدیل کنید

نیروهایی که هر یک به یکی از دول بزرگ جهان یا دولتهای منطقه وصل اند. اما و علاوه بر سوریه و لیبی، عراق و یمن نیز بخشی از مرکز جدال بوده اند. جدالی که در هیچکدام از این کشورها، بر سر کمترین بهبود در زندگی سیاسی-اجتماعی، یا باز کردن دریچه ای برای نفس کشیدن مردم این کشورها، امکانی برای رشد اقتصادی حتی در چهارچوب نظامهای شناخته شده کاپیتالیستی نبوده است.

اما در این میان اسرائیل نقش ویژه و منحصر به فردی دارد. مستقل از اینکه جنگ در سوریه و لیبی چگونه شروع شد و طرفین جدال و قطب بندی های حول آن کدامند و هر یک چه اهدافی را دنبال میکنند، مستقل از اینکه چه توافقاتی میان طرفین دعوا صورت گرفته است، اسرائیل آزاد ترین دولت در قطب غرب است که نه به کسی حساب پس میدهد، نه پایبند به توافقی میان طرفین است و نه از جانب دولتهای غربی حتی یک بار هم بطور جدی بقیه اش گرفته میشود. گویی همه دول جهان توافق کرده اند که دولت اسرائیل به عنوان یک ماشین توحش و جنایت و ترور حقوق ویژه ای دارد، حق وتوی هر توافقی، حق برسمیت نشناختن هر پیمان «مراجع بین المللی» را دارد و هر زمان اراده کند آزاد است علیه هر دولتی در این منطقه دست به تعرض بزند و نهایت برخورد «مراجع بین المللی» و «مدافعیین» صلح و آرامش در منطقه، این «جنگجویان» علیه تروریسم و نا امنی منطقه، از جملات تکراری «قابل دفاع نیست» و «محکوم میکنیم» فراتر نمیرود! ظاهرا جنایتکار بودن دولت جمهوری اسلامی و نقش آن در نا ایمن کردن منطقه، بهانه و توجیه مناسبی برای این سکوت و رها کردن افسار دولت اسرائیل در منطقه است.

دولت حاکم بر اسرائیل در کنار جنایت و کشتار وسیع مردم بیگانه فلسطین، به بهانه جنگ با حماس، به بهانه خطر ایران برای امنیت اسرائیل و خطر «ایران اتمی»، رسماً و علناً در ایران دست به ترور و اعمال تروریستی میزند، در سوریه هم در تمام این سالها به نام «حمله به محل استقرار نیروهای ایرانی»، توپخانه و اسلحه های سنگین آن کار کرده است. این در شرایطی است که ظاهراً دولت اسرائیل با سوریه در حال جنگ نیست.

در چند سال گذشته در ایران تعدادی از مهندسين فیزیک ایران، به بهانه کارکردن در بخش مراکز هسته ای این کشور ترور شدند. آخرین مورد آن ترور محسن فخري زاده از فرماندهان سپاه و رئیس سازمان پژوهش و نوآوری وزارت دفاع در دماوند است. در تمام این موارد انگشت اتهام نه تنها از جانب ایران که حتی از جانب رسانه های مختلف در غرب و حتی در اسرائیل، دولت این کشور و سازمان امنیت آن، مוסاد بوده اند، امری که دولت نتانیاهو رسماً منکر آن نشده است و سکوت کرده است. اخیراً و در پی حملات چندین باره به مراکز غنی سازی ایران در سالهای گذشته، در دل مذاکرات این دوره کشورهای پنج به اضافه یک جمهوری اسلامی بر سر برجام، تاسیسات هسته ای نطنز در تاریخ ۲۳ فروردین ۱۴۰۰ (۱۱ آوریل ۲۰۲۱) مورد حمله قرار گرفته و گفته میشود خسارات زیادی به این مرکز وارد شده است، امری که حتی رسانه های آمریکایی مانند نیویورک تایمز و رسانه اسرائیلی جزورام آنرا به دولت اسرائیل نسبت دادند و دولت اسرائیل نه تنها منکر آن نشده است که غیر مستقیم نیز از آن به عنوان «مقابله با دسترسی ایران به سلاح هسته ای و تامین امنیت اسرائیل»، دفاع کرده است. همچنین در سالهای اخیر و بخصوص در دوره ترامپ و تا امروز هم حمله به کشتی های ایران در دریاهای عمان، خلیج فارس، دریای سرخ و مدیترانه توسط اسرائیل در جریان بوده است. ایران و اسرائیل دو کشور موثر در دامن زدن به ناامنی در منطقه و گسترش تروریسم و جنگ و کشتار مردم بیگانه اند، دو دولت که در داشتن هویت مذهبی، فاشیسم و جنایتکار بودن تفاوتی با هم ندارند و تنها تفاوت شان در رابطه این دو دولت با آمریکا و غرب و «مراجع بین المللی» است.

اهداف امروز اسرائیل از این اقدامات تروریستی و حمله به تاسیسات هسته ای ایران و کشتی های این کشور، عیان است. دولت اسرائیل شدیداً نگران توافق آمریکا و ایران و پایان تخصصات دولت بایدن با این کشور است. دولت اسرائیل و شخص نتانیاهو، که موقعیتش به طور جدی در خطر است، به این کشمکشها محتاج است. جنگ در فلسطین به بهانه حماس و جنایات او، کشمکش با ایران و تشدید تنش در منطقه ابزار مهم دولت اسرائیل در تقویت موقعیت خود در منطقه و بعلاوه ابزار مهم حفظ یک دولت قومی- مذهبی و فاشیستی در مقابل مردم اسرائیل است. موقعیت نتانیاهو با پرونده های وسیع فساد مالی و سواستفاده از موقعیت خود در راس دولت این کشور، به نتیجه نرسیدن انتخابات در این کشور طی چند دوره، افزایش تنش با ایران را به یک ضرورت و نیاز فوری و فوتی تبدیل کرده است.

اسرائیل تلاش میکند به هر قیمتی و به هر میزان که بتواند، مانع توافق بایدن و ایران شود و در این راه علاوه بر لابی های همیشه خود در هیئت حاکمه آمریکا، افزایش تنش آمریکا با ایران و تحریک ایران برای اقدامی مقابله جویانه را دنبال میکند و رسماً هم از پذیرش اقدامات خود ابایی ندارد.

اما واقعیت این است که دولت بایدن تصمیم دارد و تلاش میکند با گرفتن امتیازاتی از ایران با جمهوری اسلامی به توافقاتی برسد، تلاش میکند راهی برای توافق ایران با

خود و نیوستن کامل جمهوری اسلامی به قطب رقیب را ممکن کند. تلاش میکند در این توافقات دخالتگری ایران در عراق و سوریه و منطقه را کاهش دهد، تلاش میکند با فشار به ایران و تحمیل شرایط خود به این کشور، زمینه بیرون بردن نیروهای خود از خاورمیانه و افغانستان را ممکن کند و شرایط بهتری را برای تمرکز فشار به چین به عنوان رقیب اصلی جهانی خود، ممکن کند.

بی شک ایران نیز به این توافقات نیاز دارد، وضع وخیم اقتصادی و بی دورنگامی جمهوری اسلامی و آینده تار حاکمین بر ایران دلیل بحران سیاسی داخلی و اعتراضات هر روزه مردم و خصوصاً طبقه کارگر و اقشار محروم جامعه، «خطر» سرنگونی حاکمیت و از هم پاشیدن جمهوری اسلامی را به امری جدی تبدیل کرده است. امری که دول غربی و از جمله دولت آمریکا نیز به آن واقفند و جمهوری اسلامی «بی ضرر» و خنثی را به تحولی انقلابی و چپ در ایران ترجیح میدهند. جمهوری اسلامی طبیعتاً مثل هر حاکمیت بورژوازی ازهر تلاشی برای ادامه حیات خود دریغ نخواهد کرد. امروز با توجه به فضای ملتهب و اعتراضی جامعه، با اقتصاد ورشکسته و عدم دورنگامی روشن، توافق با غرب و بازگشت آمریکا به برجام را فرصت و امکانی برای حفظ بقای خود میدانند. دو طرف مذاکره به این توافق نیاز دارند.

اما و مستقل از سرانجام برجام، دود این اقدامات تروریستی اسرائیل در ایران، اعمال تحریک آمیز و افزایش تشنجات در منطقه تحت هر نامی، به چشم مردم محروم ایران و اسرائیل و فلسطین و منطقه میروند. ناامنی منطقه، ترور و مپ گذاری و حملات ایادی هر دو طرف، دست دو دولت جنایتکار و تروریستی جمهوری اسلامی و اسرائیل را علیه مردم معترض این کشورها باز میگردد. چنین تحرکاتی زمینه گسترش ترور و ناامنی و ترس و استیصال را در میان مردم خاورمیانه افزایش میدهد، فرجه و توجیه و زمینه کشاندن دامنه تروریسم دولتی از هر دو طرف را به بیرون این دو کشور و به منطقه افزایش میدهند. تحریکات اسرائیل و هر دولتی در منطقه ای که سراپا به انبار باروتی تبدیل شده است و دهها دولت جنایتکار و غیر مسئول عملاً در جدال آشکار و پنهان با هم هستند، میتواند کل منطقه را به آتش بکشد.

جمهوری اسلامی امروز مطلقاً طرفدار جنگ با اسرائیل نیست و چنین جنگی را به نفع خود نمیداند و به همین دلیل در مقابل ترور و عملیتهای ایادی دولت نتانیاهو، از تحریک و جواب و مقابله کردن جز چند عکس العمل کوچک خودداری کرده است. اما و با این وصف فضای ترور و تنش و جنگی، بزرگترین خدمت به جمهوری اسلامی برای گسترش فضای خفقان و سرکوب علیه مردم آزادیخواه ایران است. هر ترور و اقدام تروریستی در ایران، هر موشدوانی اسرائیل و جنگ نیابتی هر دولتی در این کشور، منفجر کردن هر مپی در هر کجای این مملکت، موقعیت جمهوری اسلامی در مقابل طبقه کارگر و اقشار محرومی که میخواهند سرنگونش کنند را بهبود نمیبخشد.

اما سکوت دولتهای «جهان متمدن»، رسانه ها و میدیای رسمی آنها در مقابل قلدري اسرائیل در کل منطقه، از دخالت هر روزه در سوریه و ادامه جنگ و مپباران، تا فشار و جنایات هر روزه علیه مردم محروم فلسطین، تا ترور و اقدامات تروریستی و حمله و مپ گذاری و... در ایران، بیان شراکت عملی این دولتها در این اعمال است. «خطر ایران اتمی» و وجود حماس به عنوان جریانی تروریستی و... بهانه اند. دولت آمریکا بزرگترین مراکز هسته ای جهان را دارد و اسرائیل صاحب مپ اتم و انواع سلاحهای کشتار جمعی است و حاضر به عضویت در هیچ پیمان جهانی برای کنترل و حسابرسی از تجهیزات اتمی خود نیست. دلسوزانان برای جهانیان و بیان ترس از اتمی شدن ایران، بهانه و بیان ریکاری و قلدري و گردن کشی این دولتها و اعمال اربابی خود بر جهان است.

سکوت و دفاع اپوزیسیون ایران از اقدامات تروریستی اسرائیل و از افسار گسیختگی این کشور در منطقه به بهانه جنایتکار بودن جمهوری اسلامی، چیزی نیست جز دفاع آنها از اسرائیل و حمایت از یک قطب ارتجاعی در مقابل قطب دیگر است. تروریست و جنایتکار بودن جمهوری اسلامی، توجیهی برای حمایت و یا سکوت و مماشات هیچ نیروی رادیکال، چپ و بشردوست و مترقی با توحش اسرائیل این «عزیز دردانه» آزاد و افسار گسیخته دنیای «متمدن» نیست.

برای طبقه کارگر و مردم آزادیخواه در اسرائیل و ایران، هر دو دولت حاکم بر این دو کشور در لیست سیاهترین حاکمیتها تاریخ بشرد. برای طبقه کارگر جهانی، دنیا بدون حکام جنایتکار و وحشی بر ایران، اسرائیل، ترکیه، عربستان، آمریکا و چین و... امن تر و انسانی تر خواهد بود. طبقه کارگر و مردم آزادیخواهی که در جنگ با جمهوری اسلامی و برای پایان عمر ننگین آن هستیم، متحد کارگران و مردم آزادیخواه اسرائیل و سایر کشورها برای بزیر کشیدن حکام جنایتکار، قلدر، تروریست و مستبدیم.

طبقه کارگر و بشریت متمدن، با خلاصی از شر جمهوری اسلامی و دولت اسرائیل، نفس راحتی میکشد. پایان دادن به عمر این دولتهای تروریست و جنایتکار قدمی مهم در راه خاتمه دادن به نفاق کور مذهبی، قومی و ناسیونالیستی و در عین حال امکانی مهم برای اشاعه دوستی و احساس همسرنوشتی در میان مردم شریف ایران، اسرائیل، فلسطین و لبنان و کل جهان است.

میان حقوق جهاشمول انسان، قانون اساسی دولت آتی شوراه است

حال، وعده بازکردن ۴ تا ۵ میلیارد دلار بدهی دولت عراق بابت خرید برق از ایران، و امکان استفاده از آن برای اعتبار توسط تجار ایرانی، بخشی از نشان دادن چراغ سبز به جمهوری اسلامی در این مذاکرات است.

علاوه بر این، مسلماً اسرائیل و دولت اولترا راست این کشور، به خصوص پس از برقراری روابط خود با امارات و دیگر کشورهای عربی، خواهان برسیمت شناخته شدن نقش و موقعیت خود بمثابة ژاندارم منطقه و تعیین کننده هرگونه سیاستی در کل خاورمیانه، را محور اصلی سیاست های خود اعلام داشته است. امری که رودرپی با ایران و جلوگیری از هرگونه گسترش نفوذ و رسمیت یافتن رابطه جمهوری اسلامی با آمریکا را در بطن خود دارد. سیاستی که رسماً و علناً در تقابل با سیاست دولت بایدن و بازگرداندن آرامش به منطقه و ایجاد فرصت و امکان در تمرکز نیرو بر جدال با اصلی ترین رقیب اقتصادی خود در خاور، قرار دارد و شانس کمی برای موفقیت دارد. مدت‌هاست خاورمیانه اهمیت استراتژیک خود را برای آمریکا از دست داده است.

در یک چنین شرایطی، هم جمهوری اسلامی و هم عربستان، علیرغم میل خود اما بنا به نیاز آمریکا، به پای این مذاکرات رفته اند. هر دو دولت به یافتن راهی برای حل این کشمکش و ادامه روابط خود بر آمریکا و امتیاز گیری از آن نیازمندند. خاصیت تخفیف کشمکش میان جمهوری اسلامی و عربستان، خروج نیروهای آمریکا از افغانستان، «حل» مسئله یمن و ...، همگی کم کردن «دردسرهای» آمریکا در خاورمیانه است. یکی از دردسرهای آمریکا و بورژوازی جهانی و منطقه موج رو به گسترش اعتراضات رادیکال و آزادیخواهانه مردم در منطقه است.

خاورمیانه امروز تنها جولانگاه این مرتجعان نیست. در عراق، لبنان و مشخصاً ایران، امروز دیگر نه تنها بورژوازی، بلکه مردم و طبقه ای سر بلند کرده اند که بمراتب قویتر از پیش عرض اندام کرده است. اعتراضات توده ای علیه این قومی و مذهبی کردن خاورمیانه و سیاستهای دول ارتجاعی حاکم، از شعار «منظور از همه، همه» در لبنان، تا سوت پایان عمر جمهوری اسلامی در ایران، طنین انداخته است. امروز نیرویی در منطقه عرض اندام کرده است که دیگر نه خواهان و نه قادر به تحمل راه حل هایی است که ارتجاع محلی و جهانی برایشان ترسیم کرده اند.

اعتراضات امروز در ایران، خواست سرنگونی جمهوری اسلامی را با پرچمی کارگری برای پایان دادن به توحش سرمایه گره زده است. اعتراضاتی انقلابی که با پیشروی خود تمامی رشته های این طرح ها را به سرعت پنبه کرده و حکومت کارگری، آزادی و برابری را بعنوان تنها آلترناتیو رادیکال در مقابل همگان قرار داده است.

در این میان، برخلاف ابزار نظرهای میدیایی سخنگویان دولتی آمریکا در رابطه با عدم الویت خاورمیانه در لیست مسائلی که دولت بایدن با آن مواجه است، کانون های فکری بورژوازی مشخصاً در خود این کشور، نیاز به «کاهش تنش ها» در خاورمیانه را یکی از محوری ترین مسائل برای تقابل و ابزاری برای برون رفت از وضعیت موجود و راهی در پیشروی در رقابت های موجود با چین، معرفی کرده اند. این سیاست، در تخفیف دادن نقش آمریکا و دخالتگری های بیشتر آن در بحران های متعدد این منطقه، و همچنین در افزایش توان آمریکا در مقابله با چین بمثابة قدرت عظیم تجاری جهانی تاثیر گذار خواهد بود. علاوه بر این موقعیت اقتصادی بسیاری از حکومت های این منطقه آنچنان وخیم است که چین با سرمایه عظیم خود و فراهم ساختن امکاناتی هر چند اندک برای این کشورها، از طریق قراردادهای اقتصادی هنگفت با آنان از شانس و موقعیت بهتری برای نفوذ در بازارهای تثبیت شده آمریکا و محدود کردن وزن و نقش آمریکا و غرب در مناطق سنتا تحت نفوذ خود، دست یابد.

امریکا در کنار پیشبرد مذاکرات برجام اقدامات دیگری را در دستور خود و متحدین منطقه ای خود گذاشته است. در این میان عراق و نقشی که دولت این کشور در ایندوره می تواند، در پیشبرد سیاست «تنش زدایی» بایدن، بازی کند، مشهود است. دولت عراق بدلیل وضعیت بی ثبات و بحرانی خود اولاً در کاهش تنش ها بشدت ذینفع است و دوماً بدلیل روابط «حسنه» با دولتهای ایران و هم عربستان، می تواند واسطه مناسبی برای اجرای این سیاست باشد. اگر سفر پاپ به این کشور تحت لوای «رسیدگی و نزدیکی با مسیحیان این کشور» جنبه ای از همین سیاست بود که توسط واتیکان انجام گرفت، جنبه دیگر آنرا، در ارائه امکانات بانکی و اعتباری به عراق توسط ماسترکارت، و یا قرارداد برپایی تولید برق در عراق توسط شرکت جنرال الکتریک آمریکا، می توان دید.

در همین رابطه، دولت عراق اخیراً میزبان اجلاس مقامات جمهوری اسلامی و عربستان سعودی، به منظور بهبود رابطه این دو کشور بود. ادامه جنگ یمن و گسترش اخیر آن در پرتاب موشک های متعدد به مراکز تولید نفت در این کشور، و همچنین اختلاف ها و ناهمگونی های اخیر میان عربستان و امارات، مدتی است ناکام بودن سیاست ترامپ برای پایان دادن به این بن بست را نشان داده است. بر خلاف ادعاهای «بشر دوستانه» و اشک تمساح ریختن های بایدن برای مردم یمن، خارج کردن حوثی ها از لیست نیروهای تروریست و همزمان قرار دادن بخش هایی از اسناد مربوط به قتل خاشوقچی توسط کاخ سفید به بن سلمان و حاکمان عربستان از طرف دولت بایدن بخشی از «بازگرداندن آرامش» به منطقه بود. در عین

تعطیلی فوری مراکز کار و تولید و پرداخت

حقوق کامل کارگران و کارمندان!

حزب کمونیست کارگری حکمتیست (خط رسمی)

Worker-communist Party Hekmatist

hekmatisit.com

نه قومی نه مذهبی زنده باد هویت انسانی

کوبا، نسیمی از سوسیالیسم...

در این رابطه میدیای بورژوازی جهان از جمله فارسی زبان ها، پایان کمونیسم در کوبا بعنوان آخرین سنگر کمونیست در جهان را اعلام نمودند و حاکمیت در کوبا را به نام خانواده کاسترو معرفی کردند.

قصد من در اینجا بررسی تاریخی انقلاب کوبا نیست که در نوع خود بعد از انقلاب اکتبر یکی از نمونه های مترقی تحولات تاریخی این صده است. در پاسخ به پروپاگاندا بورژوازی جهانی علیه مردم و انقلاب کوبا و برای نشان دادن علت دشمنی شان توجه شما را به گزارش مستندی از زندگی مردم کوبا پس از انقلاب تا به امروز، در ادامه ی این یادداشت و تحت عنوان «در کوبا چه می گذرد»، جلب می کنم.

از نظر بورژوازی جهان، کوبا یک کشور کمونیستی است و یا چین و کره شمالی و غیره. این را می گویند تا انقلاب کارگری و کمونیستی کمون پاریس و انقلاب اکتبر را تخطئه کنند. این را می گویند تا دشمنی شان را با کمونیسم و قدرت کارگری نشان دهند و حاکمیت بورژوازی را تنها شیوه ی اداره جامعه و یک روش زندگی ازلی و ابدی به خورد مردم بدهند. زمانی با حمله ارتش فرانسه و حمایت همسایگانش به کمون پاریس، حکومت کارگری کمون را شکست دادند، ژنرال های ارتش گفتند: «حالا برای مدتی از شر سوسیالیسم خلاص شدیم!»

کمون پاریس و پیروزی انقلاب کارگری روسیه و برقراری حکومت شوراهای، ولو مدت طولانی دوام نیافت، اما از آن زمان تا کنون خطر سوسیالیسم بر بالای سر نظام های بورژوازی و سرمایه داری و دولتهایشان قرار داشته و کنار نرفته است. پیشرفتهای طبقه کارگر جهانی بویژه در کشورهای غربی مانند تحمیل رفاه و آزادیهای سیاسی تا به امروز مدیون کمونیسم مارکس انقلاب کارگری اکتبر است.

کوبا یکی از کشورهای جهان است که تحت تاثیر انقلاب اکتبر و نسیم سوسیالیسم قرار گرفت. انقلاب کوبا در سال ۱۹۵۳ به رهبری فیدل کاسترو و حزبش و با همراهی انقلابیون کوبا از جمله چه گوارا دیکتاتوری حاکم پرکسور را به زیر کشید و پیروز شد. از آن زمان به بعد، ایالات متحده امریکا کوبا را در صدر کشورهای خطرناک جهان قرار داد و ادعا کرد که رهبران این کشور سلاح هسته ای در اختیار دارند! همچنین امریکا و واتیکان کوبا را کشوری شیطانی و دشمن دین و خدا معرفی کردند.

علیرغم این دشمنی آشکار و تحمیل بیش از نیم قرن تحریم و محاصره اقتصادی کوبا، هنوز مفسرین و مبلغان بورژوازی ضمن ابراز امیدواری که با کناره گیری رانول کاسترو از ریاست جمهوری، کوبا بعنوان آخرین سنگر کمونیسم فرو خواهد ریخت، اما نتوانستند وجود سیستم بهداشت و درمان و پزشک بسیار خوب و آموزش عمومی بسیار بالا و کودکان کوبایی سالم ترین کودکان جهان را انکار کنند.

در کوبا چه می گذرد؟

در کوبا بیکاری وجود ندارد. هر فرد در دوران تحصیل نسبت به استعدادش جهت دهی می شود و از نظر حقوق دریافتی، بین انسان ها بیشتر از سه درصد تفاوت وجود ندارد. یعنی یک نماینده مجلس و یک گارسون به مقدار مساوی حقوق دریافت می کنند. دغدغه ای در مورد این که کودک یک خانواده در آینده چکاره خواهد شد وجود ندارد. زنان در دوران بارداری دوره های ورزشی، سلامتی و بهداشتی و تربیت فرزند دارند، چرا که در کوبا هر کودک متولد شده متعلق به دولت است. تحصیل در تمامی رده ها بطور مساوی و رایگان انجام می شود. در کشور کسی بی خانمان نیست و دولت موظف به تامین مسکن برای همه است. به هر زوج جوان یک خانه حیاط دار از طرف دولت و به صورت رایگان، تعلق می گیرد.

قیمت ها در همه جا یکسان و با نرخ دولت است. تمام مغازه ها و کسب و کار متعلق به دولت است. تمام کارکنان فروشگاه و رستوران ها و تاکسی رانی کارمند دولت هستند و از دولت حقوق می گیرند. گرانتروشی معنی ندارد. تمام محصولات غذایی تا میزان معینی مجانی است. حتی اگر از حد نصاب تعیین شده بیشتر بخواهی پولی که پرداخت می کنی بسیار کم و ناچیز است. دغدغه پول وجود ندارد.

بیشترین حقوق دریافتی در این کشور ۳۰ یورو است. خیلی از مردم کوبا حتی این حقوق را لازم ندارند، چون بطور گسترده اکثر مایحتاج و خدمات رایگان است. هر خانواده کوبایی در سال فرصت یک تعطیلات مجانی از طرف دولت به هر نقطه از کشور را دارد. هر کس به هر مکانی اجازه ورود دارد و رستوران ها و هتل های مخصوص ثروتمندان که فقرا نمی توانند به آنجا بروند وجود ندارد. هیچ تبعیضی در کار نیست. به دلیل استفاده نشدن از پول، یک کارگر و یک جراح بطور مساوی از رستوران ها و مراکز تفریحی استفاده می کنند. به دلیل نبود دغدغه ی پول یا رقابت اقتصادی در هیچ جای این کشور تابلوی تبلیغاتی مشاهده نخواهید کرد.

کودکان از شروع تحصیل تا پایان دانشگاه هیچ لوازم التحریری را خریداری نمی کنند. تمام نیازهای آن ها توسط دولت تامین می شود. طبق گزارش سازمان بهداشت جهان و حقوق کودک، کودکان کوبا سالم ترین کودکان در جهان هستند.

تمام شهروندان بطور مساوی هر ماده غذایی را که بخواهند می توانند تهیه کنند. دولت هر ماه دو کیلو گوشت برای هر فرد تحویل خانوار می دهد. محصولات غذایی ارگانیک بوده بهمین دلیل خریدن مرغ و خروس برای نگه داری وجود ندارد. خشونت در خانواده وجود ندارد چون هر زن یا مردی که به همسر خود کوچک ترین آسیبی برساند مجازات آن از ۵ سال شروع می شود. دغدغه ای برای سلامتی و درمان وجود ندارد. چون این کشور جزیره ای با دوازده میلیون نفر از نظر علم پزشکی در رده های بالای جهان قرار دارد به شکلی که آنها موفق به درمان ۸۰ درصد سرطان خون در کودکان شده اند. در این کشور بالغ بر پنجاه هزار پزشک در حال فعالیت هستند. پزشکان کوبایی در تمام کشورهای امریکای جنوبی و کشورهای فقیر آفریقا به صورت رایگان مشغول کار هستند. دولت حتی برای رعایت نظافت شخصی، هر ماه لوازم بهداشت شخصی را بصورت رایگان در اختیار همگان قرار میدهد که تمامی آن ها تولیدات کوبا هستند.

در این کشور طلاق وجود ندارد چون ازدواجی در کار نیست. ازدواج در این کشور در هیچ کجا به صورت رسمی درج نمی شود و زوجین در مراسمی مانند مراسم عروسی معمولی در بین خود پیوند زناشویی می بندند.

مصرف آب و برق تا میزان معینی مجانی است. اگر کسی از میزان تعیین شده بیشتر مصرف کند پولی می پردازد که معادل دو هزار تومان است. هدف از پرداخت این پول هم سرمایه گذاری برای بهبود کیفیت خدمات انرژی است.

منابع طبیعی و محیط زیست در این کشوراهمیت بسیار ویژه ای دارد. اگر به حیوان بی سرپرستی در خیابان آسیبی برسانید یا بدون اجازه درختی را قطع کنید مجازات سنگین زندان در انتظار خاطیان خواهد بود. تمام حیوانات اهلی و خانگی کشور زیر چتر حمایت دولت قرار دارند و بصورت منظم غذا برای آنها در خیابان ها قرار داده می شود. این حیوانات تماما ثبت شده هستند و مشخصاتی مانند تاریخ تولد، اسم، وضعیت سلامت، جنسیت و منطقه زندگی با کارتی بر روی قلاده آنها نصب شده است. به نسبت منطقه زندگی این حیوانات دامپزشک های آن منطقه موظف به انجام معاینات ماهانه حیوانات و گزارش آن به دولت هستند.

ساعت کاری در کوبا برای همه شغل ها ۶ ساعت در روز است. از این رو انسان ها برای زندگی اجتماعی و خانواده خود وقت بیشتری می گذارند. رقص، موسیقی و تفریح بخش بزرگی از زندگی مردم را تشکیل می دهد. همه ی خیابان ها پر از مکان های تفریحی و هنرمندان خیابانی است. تمام انسان ها در هر سنی ساعات قابل توجهی از روزشان را در این مراکز تفریحی به مهمانی، رقص، آواز خواندن و شنیدن موسیقی می گذرانند. تمام مراکز تفریحی کوبا متعلق به دولت است. تفریح و سرگمی در این کشور ۳۶۵ روز و ۲۴ ساعته ادامه دارد. نسل جوان این کشور با چند رشته ورزشی سر و کار دارند. ورزش های رزمی و سوارکاری در بین این رشته ها در رده های اول است. کوبا از معدود کشورهایی است که مردم در آن خوشحال هستند دغدغه فردا روز را ندارند و در طبیعتی که با وسواس خاصی تحت حمایت است به زندگی خود ادامه می دهند.

خیابان های کوبا پر از اتومبیل های کلاسیک رنگارنگ است. با وجود آزاد بودن هر نوع خودرو اما مردم این کشور در سطحی گسترده علاقه به خودروهای آنتیک و کلاسیک دارند و با پرداخت ماهانه تنها دو یورو، دولت اتومبیلی که بخواهید در اختیار شما قرار می دهد. میزان جرم و جنایت در این کشور نزدیک به صفر است. در کشور دوازده میلیون نفری کوبا سالانه دو الا سه مورد سرقت به پلیس گزارش داده می شود. در کوبا از سال ۲۰۰۰ مجازات اعدام تعلیق و شکنجه ی زندانی ممنوع است.

مردم کوبا در رده های بالایی از میزان رضایت و خشنودی در بین کشورهای جهان قرار دارند. تعداد زیادی از معروف ترین و درعین حال زیباترین پلاژ و ساحل های جهان نیز در این کشور قرار دارد. میزان بسیار وسیعی از خاک کشور نیز توسط حکومت پارک ملی اعلام شده و هرگونه شکار و آسیب به محیط زیست در این مناطق مطلقا ممنوع و مجازات بسیار سنگین در انتظار افرادی است که از آن تخطی کنند. کوبا دارای جنگل هایی پر از میوه های طبیعی و استوایی است. بزرگسالان اکثرا سیگار برگ در دست دارند. کشیدن سیگار برگ جزو اداب و رسوم قدیمی مردم کوبا است. هر سال میلیون ها نفر توریست به کوبا می روند. در کوبا تبعیض دینی، نژادی و جنسیتی در کار نیست. در این کشور به هیچ عنوان با سوالاتی در مورد دین، ملیت و یا شغل مواجه نخواهید شد. چون این اطلاعات برای کسی مهم نیست. رهبر سیاه پوستان امریکا مالکومیکس از دوستان بسیار نزدیک فیدل کاسترو بود و کوبا را وطن دوم خود می دانست. به دلیل بیش از نیم قرن تحریم و محاصره اقتصادی امریکا و کشورهای غرب و جهان، قسمت اعظم خانه ها و خیابان های این کشور را بافت قدیمی تشکیل می دهد. کوبا پس از مذاکرات با امریکا در دوره اوباما، موفق به ترمیم و اتمام پروژه های عمرانی خود شده است. تمام خیابان ها، خانه و ساختمان های این کشور به نوبت و به صورت رایگان در حال بازسازی و نوسازی هستند. اما به دلیل جلوگیری از برهم خوردن بافت شهری این کشور، خانه ها و ساختمان ها با شرایط و ظاهرهای قدیمی بازسازی می شوند و خبری از آسمان خراش ها و یا آپارتمان های بلند نخواهد بود. خانه ای که فیدل کاسترو در آن زندگی می کرد یک خانه کوچک و معمولی در محله ای از شهر بود. ... ادامه در صفحه بعد

نه قومی نه مذهبی زنده باد بهویت انسانی

hekmatist.com

تماس با حزب

@Hekmatistx

دبیرخانه حزب

dabirxane@hekmatist.com

دبیر کمیته مرکزی: آذر مدرسی

azar.moda@gmail.com

تشکیلات خارج کشور حزب: امان کفا

aman.kafa@gmail.com

کمیته تبلیغات: فواد عبداللهی

fuaduk@gmail.com

دفتر کردستان حزب: محمد راستی

mohammed.raasti@gmail.com

حکمتیست هفتگه

سر دبیر: فواد عبداللهی

مردم کوبا در طی سالیانی طولانی فشار و سختی های متحمل شده را فراموش نکرده و همیشه فیدل کاسترو چه گوارا را با احترام و چشمانی اشک بار به یاد می آورند. چند سالی از باز کردن درهای بسته کوبا به روی جهان نگذشته است و کوبا در همه این دهه ها با پشتیبانی مردم و حمایت هایی از جانب اتحاد جماهیر شوروی سابق، سرپا مانده است. کمتر از ۲ سال بعد از انقلاب کوبا، دولت آمریکا با استفاده از مخالفان کوبا عملیاتی را برای سرنگونی دولت انقلابی این کشور سازماندهی کرد. مخالفان مسلح شده از سوی ارتش آمریکا اما در نبردی که جنگ خلیج خوکها نام گرفت شکست خوردند.

شرایط و سبک زندگی انسانی و همین اندازه نسیم سوسیالیسم در کوبا و نه تمام سوسیالیسم، برای بورژوازی آمریکا خطر جدی محسوب شده و در طول رهبری فیدل کاسترو در کوبا طبق اسناد ۶۰۰ صفحه ای سازمان سیا (CIA) که در سال ۲۰۰۶ منتشر شد، ۶۲۸ بار تلاش برای ترور کاسترو سازمان داده شد که همگی کشف و خنثی شدند.

در چارچوب این اقدامات آمریکا و سازمان اطلاعاتش نقشه ای برای ترور رائل کاسترو هم کشف و خنثی شده است.

این واقعیات و شرایط و سبک زندگی انسانی در کوبا می بایست مبلغین بورژوازی علیه مردم کوبا را خجالت زده و شرمسار کند!

دیکتاتور نامیدن فیدل کاسترو و دموکراسی نامیدن نظام های حکومتی بورژوازی در آمریکا و غرب امثال ریگان، تاجر، بوش، ترامپ و... دروغ بی شرمانه و پروپاگاندا رذیله ای چشم پوشی بر تبعیض و ستم و استثمار طبقه کارگر و صرف درآمدهای حاصل کار طبقه کارگر به تولید سلاح های کشتار جمعی و مپ هسته ای و سازمان دادن جنگ های جهانی و منطقه ای به بهانه های مختلف است.

برخورداری از واکسن رایگان کرونا حق همه شهروندان جامعه است!

دولت موظف به تامین واکسن رایگان برای همه شهروندان است!

حزب کمونیست کارگری حکمتیست (خط رسمی)

Worker-communist Party Hekmatist
hekmatist.com

اول مه روز اعتراض و همزمان روز جشن و سرور کارگران، روز نه گفتن یک طبقه بزرگ اجتماعی به جهنمی است که به نام زندگی به بشریت تحمیل کرده اند. اول مه روزی است که کارگران اعلام میکنند یک طبقه واحد جهانی با منافع مشترک خود، در مقابل بورژوازی اند. روزی که کارگران اعلام میکنند، تقسیمات جنسی، تقسیمات قومی، تقسیمات مذهبی، بومی و خارجی، بیکار و شاغل و... همگی خرافه و مردودند و همگی حربه های بورژوازی علیه خودآگاهی و اتحاد این طبقه است.

یک دنیای بهتر

برنامه حزب حکمتیست را بخوانید!